

משום לכך לא צריך להיות חוץ
בינו ובין קיר, ופרשיה.
מי שעומד בפתחה צריך לסדר
שבח רובנו בפתחה, ולאחר מכן
יבקש בקשתו. שחרי משה לכך,
אמר בפתחה, אתה החלות גו',
ולבסוף עברה וגו'. רבי יהודה
אמר, מה שונגה באן שפטות אדרוי'
בפתחה, אבל ר' דל"ת ני"ז
יו"ד, ולבסוף יהו"ה, וקוראים
אליהם? אלא הסדור לכך הוא -
מלטמה לעמלה, ולהכליל מדה
יום בלילה ומדת לילה ביום,
ולווג הפל כאחד פראי.

אף החולות להראות את עבדך.
מה הראשת באן? אלא ורק
משה ראשית היה בעולם להיות
שלם בפל. ואם תאמר, יעקב
יהה שלם, והאלין השטלים
למטה פמו לעמלה - לכך זה
בודאי, אבל מה שהיה למשה
לא היה לאדם אחר, שחרי
התעורר בשלמות יתרה בכמה
אלפים ורבעות מישראל,
בתורה, במשכן, בכתנים,
בלויים, בשנים עשר שבטים,
גדולים ממנהים עליהם, בשבעים
סנהדרין. הוא השטלים בגוף
שלם. אהרן למן, נחשון
לשםאל, והוא בינויהם.

משום זה את גדרך, מימין זה
אהרן. ואת ידר החזקה,
משמאלי, זה נחשון. וברא
נתחבא. משום לכך משה היה
ראשית בעולם. ואם תאמר, מי
היה הסייעים (שהרי משה היה הראשית)?
הסייעים הוא מלך המשיח, שחרי
או תפיצא שלמות בעולם מה
שלא היה כן לדורי דורות.
באותו זמן תפיצא שלמות
למעלה ולמטה, ויהיו העולמות
כלם בזוג אחד, ואן בתוכו וכירה
(ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד
וישמו אחד.

אל הקיר, ותמן שאריי שכינטא. בגין לכך לא
בעיא למחוי חוציא בין יבין הקיר, ואוקמו.
מן דקאים באלוֹתא, בעי לסדרא שכחא
דמאריה בקדמיַתא, ולבתר יתבע
בעותיה. דהא משה הבי אמר בקדמיַתא,
אתה החלות גו'. ולבסוף עברה וגו'. רבי
יהודה אמר, מאין שנא הכא דכטיב אדרוי'
בקדרמיַתא, אבל ר' דל"ת נו"ז יו"ד, ולבסוף
יהו"ה, וקרינן אליהם. אלא סדורא הבי
הוא מטה ליעילא, ולא כללא מדת يوم
בלילה, ומדת לילה ביום ולזונגא כלא בחדא
בדקא יאות.

אתה החלות להראות את עבדך. (דברים ^(ג) מאין
שירוטא הכא. אלא ורק מי משה שירוטא
הוה בעלם, למחוי שלים בכלא. וαι תימא
יעקב שלים הוה, ואילנא אשתקלים למטה
כגונא דלעילא. הבי הוא ורק, אבל מה
דרתו למשה, לא הוה לביר נש אתרא, דהא
אתעטר בשלימי יתיר, בכמה אלף ורבע
МИישראל, באורייתא, במשננא, בכחניין,
בלינווי, בתיריסר שבטים, ברברין ממנן
עליהו, בשבעין סנהדרין. הוא אשתקלים
בגופא שלים. אהרן לימנא, נחשון
לשmailto, הוא בינויה.

בגין לכך את גדרך, מימנא, דא אהרן. ואת
ידך החזקה, משmailto, דא נחשון. ורק
אתמר. בגין לכך משה שירוטא בעלם הוה.
וαι תימא מן הוה סיומה (הה משה שירוטא הוה).
סיומה מלכא משיחא הוה, דהא כדין ישתחפ
שלימו בעלם, מה דלא הוה בן לדרי דרין.
בההוא זמנא ישתחפ שלימו לעילא ותפא,
ויהון עלמין בלהו בזונגא חד, כדין בתיב (זכריה)
(ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.